

безъ царь. Тогава всички Българина ся-побунила, привръженици-ти на боларина Шишмана турили новъ рядъ въ царство-то, и направили Шишмана царь. Византийскый царь ся уплашилъ и тутакси испратилъ въ Българинѣ Бориса и Романа, съ надѣждѣ, че тии ште въспрѣтъ славѣ-тѣ на византийскы-ты непридателю. Една чясть отъ народагы припознала отъеднажъ; нѣ не могли тутакси да прѣсѣкѣтъ безряднинѣ-тѣ и размирицѣ-тѣ.

Слѣдъ едниѣ годинѣ Святославъ ся-заврънѣлъ пакъ въ Българинѣ. Напрѣди Българе-ти му ся прѣдали лесно и токорѣчи безъ бой, нѣ сега сряшто него станѣлъ всичкый народъ. Святославъ отишѣлъ на Голѣмѣ Прѣславѣ, а Българе-ти ся-затворили въ града, послѣ излѣзли сряшто него и станѣлъ страшенъ бой. Българе-ти зели да надвивать, та Святославъ за да насръдчи войници-ты си казалъ имъ тына думы: братна и дружина, стѣгайте-ся, или да умрѣмъ, или да надвиемъ! И надъ-вечеръ Святославъ надвилъ, и призелъ града. Наслѣдници-ти на Българскый прѣстолъ, *Борисъ* и *Романъ*, паднѣли въ рѣцѣ-ты му, и сѣднѣлъ той да владѣе. Святославъ оставилъ уйча си, Свѣнелда въ Голѣмѣ Прѣславѣ, съ малко войскѣ да варди царювы-ты дворове съ съкровиште-то на българскы-ты царове и заробенъ-ты царчета, а самъ потягнулъ на югъ, да покори и другы-ты българскы области. Той прѣминѣлъ Старѣ-Планинѣ (970 г.), и призелъ съ пристѣлъ Пловдивъ, българскый градъ. Казвать, че тукъ той побилъ на колъ много Българе, и ся-обходилъ съ-всѣмъ бесчловѣчно.

Святославъ прѣминѣлъ побѣдитель отъ край
Бълг. История.